

Księga Hioba

Rozdział 19

1. A odpowiadając Job rzekł: 2. Dokądże trapiacie duszę moję i przecieracie mię mowami? 3. Oto dziesięćkroć zawstydzacie mię i nie wstydzicie się tłumiąc mię. 4. Bo aczem nie wiedział, że mną będzie niewiadomość moja. 5. Ale wy wspinać się przeciwko mnie i strofujecie mię zelżywościami moimi. 6. Wždy teraz rozumiecie, żeć mię Bóg nierównym sądem utrapił i biczami swemi opasał mię. 7. Oto wołać będę cierpiąc gwałt, a żaden nie usłyszy, krzyczeć będę, a nie masz, kto by sądził. 8. Drogę moję ogrodził i przejść nie mogę a na szczytce mojej ciemności położył. 9. Złupił mię z sławy mojej i zjął koronę z głowy mojej. 10. Popsował me zewsząd, i ginę, a jako wyrwanemu drzewu odjął nadzieję moję. 11. Rozgniewała się na mię zapalczywość jego i tak mię miał jako nieprzyjaciela swego. 12. Pospołu przyszli zbójcy jego i uczynili sobie drogę przez mię, i obiegli przybytek mój wkoło. 13. Bracią moją oddalił ode mnie a znajomi moi jako obcy odeszli ode mnie. 14. Opuścili mię bliscy moi a ci, którzy mię znali, zapamiętali mię. 15. Komornicy domu mego i służebnice moje mieli mię jako obce i byłem w oczach ich jako cudzy. 16. Wołałem sługi mego, a nie odpowiedział, usta własnymi prasałem go. 17. Tchem moim brzydziła się żona moja i modliłem się synom żywota mego. 18. Głupi też gardzili mną, a gdy od nich odszedł, uwłaczali mi. 19. Brzydzili się mną niegdy radnicy moi i kogom nabarziej miłował, brzydził się mną. 20. Do skóry mojej po strawionym ciele, przyschła kość moja, a zostały tylko wargi około zębów moich. 21. Smiłujcie się nade mną, smiłujcie się nade mną, aby vždy wy, przyjaciele moi: boć mię ręka Pańska dotknęła! 22. Czemu mię przeszladowujecie jako Bóg i najadacie się mięsa mego? 23. Kto by mi to dał, aby napisane były mowy moje, kto by mi to dał, żeby je wyrysowano na księgach 24. rylcem żelaznym i na blasze ołowianej albo dłutem wryto na skale? 25. Wiem bowiem, iż odkupiciel mój żywie, a w dzień ostateczny powstanę z ziemi: 26. i zaś obleczon będę w skórę moję i w ciele moim oglądam Boga mego! 27. Którego ujrzeć mam ja isty i oczy moje oglądają, a nie inny, schowana jest ta nadzieja moja w zanadrzu moim. 28. Czemuż tedy teraz mówicie: Przeszladowujmy go a korzeń słowa najdźmy przeciwko niemu? 29. Uciekajcie tedy od oblicza miecza, bo zemściciel nieprawości jest miecz: a wieście, że jest sąd.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.